

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki N. D.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. KAYA KARTAL - 34541 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : 30 Mayıs 2010 tarihinde saat 23:00 sularında ilk kez filonun sağında ve solunda oldukça uzakta iki ışık belirdi. Akabinde bunların İsrail savaş gemileri olduğunu öğrendik. Bir süre bu şekilde uzaktan takibe devam ettiler. Yola çıktığımız günden itibaren yerli yabancı bir çok televizyon kanalına canlı yayın ile bağlanılıyordu. Ben genelde üst güvertede bulunuyor ve yabancı katılımcılar ile sohbet ediyordum. Gemilerin görülmesi ile katılımcılar arasında bir huzursuzluk oldu. Rota değişince uzakta beliren ışıklar bir süre kayboldu. Katılımcılara herkese istirahat etmeleri telkin edildi. Katılımcıların çoğunluğu salonlarına gitti, ben ve farklı ülkelerden bir grup üst güvertede kaldık.Gece boyunca uyuyamadım, katılımcılar ile sohbet ettik. Bir süre sonra kaybolan savaş gemileri tekrar ışık halinde görülebilecek yakınlığa geldiler. Ben geminin üst güvertesinde kış kısmında sürekli bu gemilerin hareketlerini izledi. O esnada Mavi Marmara önde, diğer 5 gemide hilal şeklinde arkamızda idiler. Filonun arka kısmında çok uzakta ilk önce iki ışık belirdi ve kısa bir süre sonra yeni ışıklar eklendi ve çok hızlı hareket ederek filonun arkasında hilal şeklinde yerlerini aldılar. Çok uzak olmasına rağmen ışıklar rahatlıkla görünebiliyordu. Ara sıra birbirlerine sinyal verdiklerini gördük. Canlı yayınlar devam ediyordu ama artık uyduda kesintiler olmaya başlamıştı. 2 dakika kesilip 3-4 dakika geliyor ve tekrar kesiliyordu. Arkamızdaki gemilerle haberleşebiliyorduk. Bu arada uydu yayınıımız artık tamamen kesilmişti. Defne gemisinden bize birçok zodyağın uzaktan belirmediğini ve kendilerine doğru geldiğini söyledi. Herkesin tahmini, kargo gemilerinden bir veya ikisinin durdurulabileceği idi. Defne gemisinden önce bir mil mesafe kaldığı, sonra 500 metre, 100 metre kaldığını haber verdiler. Defneye doğru hızla yaklaşan onlarca Zodyak aynı hızla Defne'nin yanında geçip Mavi Marmara ya doğru yaklaştılar. Mavi Marmara'yı dört taraftan sardılar ve aynı anda bir helikopter hızla yaklaşıp geminin en üst kısmına asker indirmeye başladı. Üst güvertede idim ve olanları tek tek izleyebiliyordum. Yanlardan ve üstten hemen ateş açıldı, uykuda olan katılımcılar da teker teker üst ve orta güverteye gelip olanları korku ile seyreliyorlardı.Ek uydumuz devreye girmiş ve dünyaya yardım çağrısında bulunuluyor, can yeleklerini giymiş insanlar kaçışıyor, silahların lazerleri bir o yandan bir bu yandan görülüyordu. O arada eşimin beni aradığını bir arkadaş söyledi ve ben en alt kata yani bayanların kaldığı salona gittim. Orası kısmen sakindi, çünkü bayanlar dışarıda olanların hiç birini görmemiş ve duymamıştı. Sadece kendilerine gelen haberleri duymuşlardı. Salon kapısına gelen eşim, o salondan çıkmamamın daha iyi olacağını söyledi ve ayrıldı. Bir süre bayanların yanında kaldım ve sonrasında bir üst kata çıktım. Üst güverteden bayanların salonuna gelişim ve tekrar ikinci kata çıkışım arasında 15 dakika dan fazla zaman geçmemişti ama çıktığımda gözlerime inanmamıştım. Her yer kan revan içinde insanlar acı ile feryat ediyor, doktorlar ve hemşireler yaralılara müdahale etmeye çalışıyordu. Tekrar aşıyağya indim. Bu arada anonslar başladı 'yaralılarımız var, silahımız yok,

yaralılarımızın hemen müdahaleye ihtiyacı var' gibi anonslar İngilizce , Türkçe , Arapça ve İbranice defalarca yapılıyordu. Anonslar ayrıca tüm katılımcılara hitaben ayrı dillerde yapıldı ve geminin İsrail askerlerince ele geçirildiği ve herkesin olduğu salonda oturması telkin edildi. Yaralı ve ölülerimiz olduğu da söylendi.Kısa bir süre sonra bayanların salonuna gelip tüm katılımcıların orta kattaki salonda toplanması söylendi. Bende bayanlar ile birlikte orta salona çıktım. bu seferki görüntü az öncekinden çok daha vahim ve korkutucu idi. Bir salon ağzına kadar yaralı dolu idi, her yer kan içinde idi. Diğer salona geçtiğimizdeki görüntü sonrasında bayanların çoğu kendini tutamamıştı. Yerde 4 arkadaşımız üstü örtülü yatıyordu. Onları kaybetmiştik. İçlerinden biri Cevdet Kılıçlar idi. Ve son olarak elindeki kamera ile güverteye çıktığımı gördüm, sonrasında yerde uzanıyordu.Tüm katılımcılar koltuklara oturdular. Bir süre sonra askerler salonun ucundaki pencerelerde göründüler. Yüzleri tamamen kapalı ve tam teçhizatlı silahlı komandolardı. İçeriye girmiyor ama lazerli silahlarını içeri tutup bağıryorlardı. Yaralılar müdahale edilmediğinden can verdiler. Sürekli anons verilmesine rağmen yardımcı olmadılar ve bir süre sonra da zaten cihazın kablosunu kestiler, artık anonsta verilemiyordu. Bu arada İngiliz bir bayan bir kağıt üzerine İngilizce yaralıların olduğunu yazdı ve omzuna astığı İngiltere bayrağını havaya kaldırarak askerlerin olduğu tarafa gitti. Ama bir iki adım attıktan sonra askerler dışardan bağırma ve silahları onun üzerine tutmaya başladı. Bir süre sonra İsrail milletvekili bayan üzerinde İbranice yazılı kağıdı aynı şekilde askerlere doğru göstererek yürümeye başladı ama aynı muamele ile karşılaştı. Bu arada midemden biraz rahatsızlandım ve lavaboya gitmek istedim. Halen içeriye girmedikleri için hemen gidip gelebilirim diye düşündüm. İngiliz bir arkadaş refakatçilik etti ve arkamızdan da Amerikalı katılımcı bayan geldi. Bizim lavabodan çıktığımızda askerler salona girmişti ve bizim haberimiz yoktu. Merdiv align=centerenlere yaklaşırken lazer ışığını fark ettik ve Amerikalı bayan biz üç bayan olduğumuzu ve yukarı geldiğimizi söyledi. Ama lazer hala üzerimize doğrultulmuştu ama askerler duvarın arkasına gizleniyordu, onları göremiyorduk. Biz tekrar tekrar 'Üç bayanız ateş etmeyin, geliyoruz' diyerek merdiv align=centerenleri çıkıyorduk. Ben en arkadaydım tam merdiv align=centerenlerden çıkarken alt kattan bir kapıdan genç yaşlarda iki erkek çıktı. Ben 'sessizce yukarıda askerler var dedim, onlarda aynı kapıdan içeriye girdiler. Biz yavaşça yukarıya çıktık ve askerler silahlar üzerimize doğrultulmuş halde 'nerden geliyorsunuz' diye haykırdı. Ben 'tuvaletten' dedim. Bir asker bana haykırarak 'orada tuvalet yok, ne yapıyordunuz orda' dedi. Ben ısrarla tuvaletten geldiğimizi söyledim. Bizi silahları üzerimize tutarak herkesin oturduğu salona götürdü ve oturmamız için bağırdılar. Diğer taraftan da askerler içeriye giriyordu ve ilk yaptıkları güvenlik kameralarının kablolarını kesmek ve kameraları koparıp yere atmak oldu.Artık kimsenin ayağa kalmasına müsaade etmiyorlar silahları ile başımızda dikiliyorlardı. Ayağa kalkanlara bağırip 'otur yerine' diyorlar ve silahları üzerine tutuyorlardı. Kimse sesini çıkaramıyordu. Bir İngiliz delikanlı yaralılar ile ilgili biraz sesini yükseltince bağırarak yerinden aldı ve götürdüler. Delikanlıyı uzun bir süre sonra getirdiler. İyice dayak yemişti, yüzündeki şişlikten ve kızarıktan anlaşılıyordu.Uzunca bir süreden sonra, yine İngiliz bir bayan askerlere acil yaralıların hastaneye götürülmesi gerektiğini söyledi. Rica etti. En sonunda yaralıları götüreceklerini ama teker teker dışarı çıkarmalarını söyledi. En ağır yaralı olanlardan başlanıldı. En önde doktor, elinde havaya kaldırdığı stetoskop, arkasında sedyedeki yaralıyı taşıyan iki kişi kapıya doğru gittiler. Kapıdan sonrasına müsaade edilmediler. Sedyeye yeterli değildi. Talep edildiğinde uyku tulumunda getirin diye bağırdılar. Yaralılar uyku tulumlarında çok zor şartlarda iki büklüm taşınıyordu ve bu arada acısından bağıranları duyabiliyorduk. Yaralıların taşınması tamamlandıktan sonra katılımcıları teker teker dışarı almak istediler. Biz teker teker gitmek istemediğimizi söyledik, sonunda ikişer ikişer almaya başladılar. Ben salonun son kısmında idim ve hemen hemen en son salondan çıkarlardım. Yanınıza hiçbir şey almayın, sadece pasaportunuz ve cüzdanınızı alın ve her şeyinizi salonda bırakın dendi. Cüzdanımı ve pasaportumu ve cep telefonumu elime aldım, çantamı oturduğum

kodluğun üstüne bıraktım. Sıra bana geldiğinde iki arkadaş kalktık ve güverteye açılan kapıya gittik. Güvertede yüzleri kapalı onlarca bayan erkek komando vardı. Elimdekileri elimden çekip aldı bir bayan komando, cep telefonumu alıp diğer bir komandoya verdi. Cüzdanımı ve pasaportumu geri verdi. Ellerini uzat diye haykırdı, uzattım, bileğimden plastik bir kelepçe ile bağladı ve oldukça sıkı, bileklerimi oynatamıyordum. Aynını diğer arkadaşına yapıp, ikimizi üst güverteye merdiv align=centerenlerden çıkardılar. Bir kısım arkadaşımız yerde elleri arkadan bağlanmış oturuyor, bir kısmının elleri önden bağlanmıştı ve bir kısmı da banklarda oturuyordu. Bizi en üst güverteye çıkardılar. Ben bir sandalyeye oturdum. Bileklerim çok acıyordu, kalkıp bir askere gevşetmesini istedim, biraz uğraştı gevşetmek için ama bir diğeri ona bağırdı. Yerime oturdum. Çok sıcaktı. Güneş direk vuruyordu. Tepemizde helikopter vardı ve bir gün önce askerleri indirdiği noktada havada duruyor, bir halat aşağıya sarkıtıyor, aşağıda göremediğim kısımdan bir süre sonra sedyede bir yaraşı yukarıya çekiliyordu. Bu uzun zaman böylece devam etti. Gözümüzün önünde ölüleri ve yaralıları bir bir helikoptere halatlarla bağlayarak çektiler ve helikopter dolunca hareket ediyor ve hemen bir diğeri geliyordu. Bir yandan direk başımıza vuran güneş bir yandan helikopterin estirdiği sert rüzgar hepimizi gerçekten çok yormuştu. Herkes susadı, su talep edildi. Çok geç getirdiler. Bir süre sonra bir asker elinde şişe ile geldi. Şişe açtı ve kimse içmek istemedi. Mutfaklarda bulunan kapalı damacanalardan bir tanesini getirdiler. Bardak istedik, üç tane plastik bardak verdiler ve o üç bardaklar iki yüzden fazla insana su verildi. Suyu dolduran şahıslar ve bardakları dağıtanların hep elleri kelepçeli idi. Helikopterler ölü ve yaralıları alıp ayrıldıktan sonra uzun bir süre güvertelerde bekledik. Gemi hareket etmişti ve ağır ağır ilerliyorduk. Yanımda oturan bir arkadaş helikopterlerin yaralı ve ölüleri aldığı geminin en üst kısmını göstererek orada bir şahsın cesedini kanlar içinde gördüğünü ve siyah büyük bir poşetin içine askerler tarafından konulduğunu söyledi. Oturduğum yerden o noktayı tam olarak göremiyordum. Ağırca bulunduğum yerden kalktım ve bir iki adım ötede bulunan boş bir sandalyeye oturdum. Arkadaşın bahsettiği yeri görebiliyordum. Askerler vardı ve bir şeyler yapıyorlardı. Ne yaptıklarını göremiyordum, sadece başlarını ve zaman zaman kollarını görebiliyordum. Yaklaşık 5 dakika sonra üst kısımdan askerlerin aşağıya doğru bir sedye uzattığını gördüm. Sedyede bir ceset vardı, sedyeye iyice bağlanmıştı ve başına siyah poşet geçirilmişti. Tüm ölüler ve yaralılar helikopterler tarafında çoktan götürülmüştü ve başka ölü veya yaralı olduğunu bilmiyorduk. Aşağıya indirilen cesedi nereye götürdüler göremedim. Ardından bir ceset daha aynı şekilde sedyeye bağlı ve başına siyah poşet geçirilmiş olarak aynı noktadan indirildi ve ardından bir tane daha. Ben 3 ceset kendi gözlerimle gördüm. Belki helikopter gelip alacaktır diye düşündüm ama tekrar helikopter gelmedi. Ayrıca kafam karışmıştı, eğer tekrar helikopter gelecekse neden aşağıya indirdiler? Bir süre sonra bayanlardan başlayarak hepimizi teker teker salonlara aldılar, içeriye alınırken bayanların kelepçelerini çözdüler. İçeri girdiğimizde gördüklerimiz beni bir kez daha ürküttü. Bütün bavullar açılmış ve eşyalar etrafa saçılmıştı. Oturduğumuz koltuklar sökülmüştü. Tuvalet ihtiyacı olanlar askerlerin nezaretinde tuvalete götürüldüler. Silahları ellerinde başımızda ayakta durdular ve bu şekilde Aşdod limanına gittik. Akşama kadar kimse bir şey yiyemedi, sadece oraya buraya attıkları çikolata ve bisküvi kutularını aramızda paylaştık. İsrail milletvekili olan bayan zaman zaman aramızda dolaşıyor ve bizlerle konuşuyordu. Kendisine ölü ve yaralı sayısını öğrenip öğrenmediğini sordum bir ara. Askerlerin kendisine '16 kişiyi öldürdük' dediklerini söyledi. Aşdod limanına varıldığında, 4 er kişilik gruplar halinde çıkarılacağımızı söylediler Dışarıya çıkışlar oldukça yavaş oluyordu, herkes çok yorgundu. Artık bu hale dayanamayan Alman iki milletvekili bayanlar kendilerinin milletvekili olduklarını ve kendileri gibi bir sürü milletvekili olduğunu, bir an önce gemiden çıkarılmalarını istedi. Onları da uzun zaman beklettiler ve sonra gelip milletvekilleri birer birer çıksınlar dediler. Bende kapıya yakın olan kısımda oturuyordum ve ilk dışarı çıkanlardandım. 4 kişi olarak yerimizden kaldırdılar, askerlerin kontrolünde merdiv align=centerenlere doğru gittik, orda da sıra halinde bekleyen erkekleri gördüm. Alt kata

indirildik, sıraya girdik. Geminin giriş kapısı açıktı ve tek tek kontrol edilip dışarı çıkarılıyordu insanlar. Önümde iki kişi vardı. Bir asker yanıma gelip kolumdan tuttu ve kenara çekti, sonra diğer iki kişiyi de. Geminin içinden üst rütbeli 7-8 kişi geldi ve kapıdan çıktılar. Tekrar askerler kolumuzdan tutup kapıya yöneltti bizi. Kapıdan çıktım, bir elimde pasaportum ve diğerinde cüzdanım. Çıktığımda ilk gördüğüm büyük çadırlar ve yüzlerce polis idi. İki kolumdan iki ayrı bayan polis tutuyordu. İlk olarak bir masaya götürdüler, bir polis elimdekileri aldı. Pasaportumun içinde kimlik kartım vardı, onu da aldı, cüzdanımı da. Beni iki bayan polisle soyunma odasına gönderdi, biraz uzaktı, yürüdük. Soyunma odasına girince bana 'soyun' dediler. saçlarımı iyice araştırdılar. Pantolonumu indirmemi söylediler. Kontrol bittikten sonra, giyindim ve odadan ayrıldık. Eşyalarımın olduğu masaya geri döndük. Eşyalarımı geri verdiler ve aynı polislerle bir başka yere gönderdiler. Pek çok kişi vardı, sıra halinde bekliyorlardı. Sıra bana geldi. Polisler beni masanın diğer tarafında olan sandalyeye oturttu. Adım ve soyadımı sordular ilk önce, sonra uyruğumu ve ardından kamera ile resmimi çektiler. Masada oturan elimden tuttu ve işaret parmağımı bir cihaza bastırdı. Kaldırdı ve tekrar bastırdı. Sonra diğer elimi tuttu ve aynımı sol elimin işaret parmağı için yaptı. böylelikle parmak izim alındı. Oradan da polislerin nezaretinde kalktım ve başka bir kısma götürüldüm. Bu kez başka bir şahı bilgisayarda bir şeyler yapıyor ve hemen yanında Türkçe bilen bir başkası onun söylediklerini tercüme ediyordu. Bana birkaç soru sordu, bir takım suçlamalarda bulundu, 'bizim sularımıza izinsiz ve hukuksuz girdiniz, buraya da izinsiz geldiniz' dedi. Hemen elime bir kağıt verdi ve imzalamamı istedi. Türkçe idi ve izinsiz ve hukuksuz bir şekilde İsrail'e girdiğimi kabul ettiğimi belirten bir kağıttı. Ayrıca deport edilmeyi kabul ettiğimi yazıyordu. Kendisine büyükelçiliğimizden birisi ve avukat olmadığı taktirde imzalamayacağımı söyledim. Israr etti,imzalamadım.kendi aralarında bir şeyler konuştular ve bana kağıdı yanına al dediler. Aldım ve polislerle ayrıldık. Oradan dışarıya çıkarıldım ve hapishane arabasının yanına götürüldüm. Arabanın arka kapısı açıktı, içi boş görünüyordu. Bir bayan polis yanıma gelip soyun dedi. Bende ortalıkta erkekler var soyunamam dedim ve arabayı gösterdim. Beni arabanın içine aldı ve orada aradı. Beni oturttu ve kapıyı kapatıp kilitleti. Bir süre sonra teker teker bayanları getirdiler. Arkada dört kişi idik. Bir de ön bölme vardı, aramızda tel örgü vardı ve bir de cam ama kimin geldiğini görebiliyorduk. Oraya da 3 bayan getirdiler ve akabinde araba hareket etti. Oldukça hızlı sürüyordu ve zaman zaman ani frenle sarsılıyorduk. 1 veya 1,5 saat süren bu yolculuktan sonra bir hapishaneye getirildik. Bir süre oturduk arabada, sonra gekip kapıyı açtılar ve binaya soktular. Oldukça büyük ve yeni bir bina idi. İçeri girdiğimizde bir erkek görevli 'çok şanslısınız, İsrail'in en yeni hapishanesine geldiniz' dedi. Masaların üzerinde şişe su , armut, ekmek, peynir vardı. Parça parça geliyordu arkadaşlar. Bir süre giriş alanına bekledik İdarecilerden telefon açmak için istedik, kabul etmediler ve 'televizyon seyretmeniz ve telefon açmanız yasak' dediler. Israr ettik ve sadece ailelerimize biz sağız iyiyiz demek istiyoruz dedik. Sabah açtırırız dediler. Bir kenarda bulunan eşyalardan sıra ile hepimize verdiler. Yastık, çarşaf, yastık kılıfı, pijama takımı, dış fırçası ve macunu, sabun ve şampuan. Sonra iki ve dört kişilik odalara yerleştirildik. Odalarda ranzalar vardı. Ben iki kişilik bir hücrede bir arkadaş ile kaldım. Sabah erken vakitte önce alarm sesi verildi ve akabinde hücre kapılarına tek tek gelip aramak istediğimiz telefon numaralarını sordular. Görevli elindeki kağıda tek tek numaraları ve kim olduklarını kaydetti ve biraz sonra ailelerinizi arayacaksınız dediler. Bir süre sonra kapılar açıldı ve dışarı çıkmamıza müsaade edildi. Kahvaltı için hücrelerden ayrıldık. Salona gittiğimizde diğer gemilerde yolculuk edenlerle karşılaştık Biz hapishaneye vardığımızda gece 2 gibiydi. . Sabah 6 da kapılar vuruldu ve anons duyduk, giyinip eşyalarımızı yanımıza alıp hücrelerden çıkmamızı istiyorlardı. Kapıda bulunan cezaevi otobüsüne bindirdiler.her tarafı kapalı idi, dışarıyı sadece çok sıkı örülmüş ağ şeklinde olan küçük pencerelerden görebiliyorduk. Uzun bir süre orda bekledik. Otobüsün kalkmasına yakın pencereleri dışardan sürüp tamamen kapattı ve bant ile de bantladılar. Artık bir şey görmemiz mümkün değildi. Çok bunaltıcı bir

ortamda, içimizde bulunan bir gazeteci arkadaş panik ataktı, birkaç kez ağlama krizi yaşadı hapishanede iken, aynı otobüsün içinde de oldu, ağlıyor ve bağırıyor, doktor talep etti, ama kimse açmadı. Uzun bir süre sonra kalktı otobüs ve uzun bir yolculuk ve havaalanına varmıştık. Yine teker teker çıkardılar, bir bölümde topladı ve sandalyelere oturmamızı söylediler. Gemiden bazı erkek arkadaşlara rastladım, nasıl olduklarını sordum ama polisler konuşmamıza müsaade etmedi. Oradan kaldırdı ve bir başka kısma götürdüler. Tek tek geçtik, en son ki kısımda aradılar tekrar, bir sandalyeye oturtular ve ayaklarımızı tek tek yukarı kaldırıp öyle cihaz ile aradılar. Havaalanının dışında otobüs bekliyordu. Biz dışarı çıkarken erkek polisler elleri ile küfrettiler bize. THY uçağını uzaktan görünce herkes çok mutlu olmuştu, ağlıyordu bazıları, evimi görmüş gibi oldum. Uçađa bindik. Ve Türkiye'ye geldik. Benim cep telefonum ve özel eşyalarım alındı . İsrail askerleri bunları aldılar fakat bana bir daha iade etmediler. Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi. .

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi.Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
13/07/2010